

РЕШЕНИЕ

№ 7164

гр. София, 01.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 01.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **6809** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 226, вр. Глава единнадесета от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

По адм. дело № 8188/2019 г. Административен съд София – град, 64^{-ти} състав се е произнесъл с Решение № 4575/12.08.2020 г., с което е уважил предявена от [фирма] искова молба, вх. № 22321/16.07.2019 г., срещу Национална агенция за приходите, присъждайки в полза на ищеца (цитат на диспозитива): „42 893, 89 лв. – вреди – стойност на иззета стока въз основа на действия за предварително обезпечаване по реда на чл. 121, ал. 3, вр. ал. 1, т. 3 ДОПК, обективирани в протокол № 050901136410_3 от 16.02.2019 г., потвърдени с решение № ФК-18 от 22.02.2019 г. на директора на ТД на НАП, отменени с определение № 2000/13.3.2019 г., постановено по адм.д. № 2623/2019 г., както и действия за предварително обезпечаване по реда на чл. 121, ал. 3, вр. ал. 1, т. 3 ДОПК, обективирани в Протокол сер. ААН№ 1276516 от 22.02.2019 г., отменени с определение № 3227, постановено на 23.4.2019 г. по адм.д. № 4355/2019 г. на АССГ, 13 с-в; 9832,61 лв. – пропуснати ползи, законната лихва върху главниците считано от 23.4.2019 г. – датата на влизане в сила на определението по адм. д. № 4355/2019 г. на АССГ, 13 с-в; 3350 лв. разноски“. Това решение е отменено от състав на Трето отделение ВАС, с Решение № 7679/25.06.2021 г., по адм. дело № 11269/2020 г., поради липса на мотиви и делото е върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, в настоящия състав, приема за установено по

безспорен начин следното.

Исковите претенции на [фирма] са обосновани и мотивирани с отменени от АССГ, както следва: с Определение № 2000/23.03.2019 г., по адм. дело № 2623/2019 г. „действия за предварително обезпечаване по реда на чл.121, ал.3, вр. ал.1, т.3 ДОПК, обективирани в Протокол № 050901136410_3 от 16.02.2019 г., потвърдени с решение № ФК-18 от 22.02.2019 г. на директора на ТД на НАП [населено място]“; с Определение № 3227/23.04.2019 г., по адм. дело № 4355/2019 г. „действия за предварително обезпечаване по реда на чл.121, ал.3, вр. ал.1, т.3 ДОПК, обективирани в протокол сер. АА№ 1276516 от 22.02.2019 г., потвърдени с решение № ФК-28 от 02.04.2019 г. на директора на ТД на НАП [населено място]“. Ищецът е твърдял и поддържа, че в резултат от незаконосъобразните действия на служители на НАП е претърпял: имуществени вреди, в размер на 42 893, 89 лв., вкл. транспортни разходи - 2 400 лв. за иззети стоки; 9 832, 61 лв. пропуснати ползи, равняващи се на стойността на печалбата от нереализирана продажба на стоките, изчислена като разлика между пазарната цена и нейната счетоводна стойност; законната лихва върху главниците, считано от 23.4.2019 г. – датата на влизане в сила на Определение № 3227/23.04.2019 г., по адм. дело № 4355/2019 г. на АССГ.

В съдебното производство ищецът е представляван от адвокат В., който поддържа исковата молба и направените, в изпълнение указанията на касационния съд уточнения (молба на л. 12 от настоящото дело); претендира възстановяване само на разноските за водене на първото дело – адм. дело № 8188/2019 г.

Упълномощеният от ответника юрисконсулт оспорва исковата молба, както по отношение основанието, така и относно размера на претенциите, поддържайки представения по първото дело писмен отговор. Желаете юрисконсултско възнаграждение и възразява за прекомерност на претендираното адвокатско такова.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност и недоказаност на исковата молба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, като съобрази характера на производството от процесуална страна, както и заявените с исковата молба претенции, доводите на страните и доказателствата, приема че исковата молба е процесуално допустима за разглеждане.

От фактическа страна.

Търговската дейност на [фирма] през исковия период е покупко – продажбата на плодове и зеленчуци.

За да претендира обезщетяване на претърпени имуществени вреди (пропуснати ползи) ищецът се позовава на следните факти, по които страните не спорят, понеже се установяват от приетите по делото писмени доказателства.

В Протокол № 050901136410_3/16.02.2019 г., за извършена проверка на стоки с висок фискален риск (на л. 53 от адм. дело № 8188/2019 г.) са описани действия по чл. 40 ДОПК, за обезпечаване на доказателства, като са иззети стоки (описани) и е учредено обезпечение, в размер на 30 % от стойността, като гаранция за заплащане от страна на дружеството, на изискуеми задължения за ДДС, в размер на 201 548, 87 лева. Протоколът е отменен с Определение № 2000/23.03.2019 г., по адм. дело № 2623/2019 г., след като Съдът е приел, че мотивите, изложени в акта „ са изцяло бланкетни и формални, поради което не обосновават обезпечителна нужда“.

В Протокол, сер. АА № 1276516/22.02.2019 г. (л. 124 от адм. дело № 8188/2019) са описани действия за „изземване в полза на Държавата“ на стоки с висок фискален

риск (описани), натоварени от склад на дружеството и транспортирани до [улица], поради това, че не е била платена в срок определената гаранция за погасяване на задължение за заплащане на ДДС. За да отмени с Определение № 3227/23.04.2019 г., по адм. дело № 4355/2019 г. протокола, Съдът се е позовал на определението по адм. дело № 2623/2019 г. и е приел, че щом „основните действия по обезпечаване на доказателствата са отменени, то и действията по преместване на стоките от един склад в друг, също се явяват незаконосъобразни, като последица от отмяната на действията по обезпечаване на доказателствата“.

С уточняващата си молба от 09.08.2021 г. по настоящото дело адвокатът – пълномощник е уточнил, че: ответник по иска е НАП; претендираните вреди са резултат от: а) „действия за предварително обезпечаване по реда на чл. 121, ал. 3, вр. ал. 1, т. 3 ДОПК, обективирани в Протокол № 050901136410_3 от 16.02.2019 г.“, като „действията се изразяват в налагане на обезпечение на стоката, изземването ѝ, оставянето ѝ за съхранение и пазене от доверителя, определяне стойността на обезпечението и определяне на срок за внасянето му по сметка на НАП“; б) последващите действия по физическо преместване на стоките от склад на дружеството в друг склад, стопанисван от НАП, обективирани в Протокол сер. АА № 1276516, от 22.02.2019 г.“.

От правна страна.

Съдът приема, че исковата молба е неоснователна и недоказана.

Исковете за обезщетения за вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове се разглеждат по реда на Глава единадесета АПК (чл.чл. 203-206), а за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. Член 1 от ЗОДОВ постановява, че Държавата отговаря за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове. За да възникне правото на иск за обезщетение по този ред, съответно, за да бъде доказана основателността на такъв иск е задължително да бъде установено по несъмнен начин наличието на следните предпоставки, които да са взаимно свързани, а именно: причинени вреди (в случая – имуществени); незаконосъобразен акт, действия/бездействие на орган или длъжностно лице на Държавата, отменени по съответния ред (в случая – двата протокола, обективирани в които действия са отменени от Съда, като незаконосъобразни, съответно, считано от: 13.03.2019 г. и 23.04.2019 г.); пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразните действия и настъпилата вреда (вреди).

Предвид така очертаня фактически състав и по аргумент от чл. 4 ЗОДОВ, на изследване в процесния случай подлежи: 1. причинени ли са на ищеца твърдените от него имуществени, съответно - пропуснал ли е да реализира полза (печалба), заради незаконосъобразните протоколи; 2. установява ли се пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразните протоколи и евентуално настъпилите имуществени вреди, респ. – пропуснатата полза.

Правомощията на органите по приходите и основанията за извършване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск са регламентирани с разпоредбите на Глава петнадесета „а“ ДОПК. Според ал. 4 на чл. 127а „Фискалният контрол върху движението на стоки с висок фискален риск е съвкупност от действия на органи по приходите, с цел предотвратяване укриването на данъци и на данъчни измами, които се извършват във връзка с движението на стоки с висок фискален риск

на територията на Република България“.

Разпоредбите на чл. 121а ДОПК, с наименование „Предварително обезпечаване при фискален контрол“ предоставят правомощия на орган по приходите да предприема и „действия по чл. 40, за обезпечаване на доказателства, със срок на действие до 72 часа, без разрешение на Съда, като стоката и документите за стоката се изземват“, но „само в случаите по ал. 1 и ал. 2“. Според алинея 1 на чл. 121а, при извършване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск органът по приходите може да поиска от публичния изпълнител незабавно да наложи предварителни обезпечителни мерки върху имуществото на получателя на стоката, за обезпечаване на вземанията за данъци, които биха възникнали. Алинея втора уточнява, че „мерките по ал. 1 могат да се наложат и когато органът по приходите установи, че при последващо разпореждане със стоката събирането на дължимите данъци ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни“. Нормата на ал. 4 изрично регламентира, че: когато „обезпечението по ал. 3 не се представи в срок до 72 часа от изземването, а при бързоразваляща се стока – до 24 часа, стоката се смята за изоставена в полза на държавата; тези обстоятелства се отразяват в протокол за вида и количеството на изоставената в полза на държавата стока и в регистър „Фискален контрол“.

Чл. 127ж ДОПК разпорежда, че действията на органите по приходите при извършване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск могат да се обжалват по реда на чл. 41, като жалбата не спира действията.

Установено е и не е оспорено от ищеца, че от негова страна не е било изпълнено в срок задължението по чл. 121а, ал. 4 ДОПК, да представи определеното обезпечение. От друга страна ищецът не твърди и не доказва да е предявил по надлежния ред (чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 АПК, вр. § 2 ДР ДОПК) искане за спиране действията, свързани с определяне на обезпечението по ал. 3 на чл. 121а ДОПК. Искането, отправено до директора на Дирекция „Фискален контрол“, на което се позовава ищецът и което мълчаливо не е било уважено, е ирелевантно за случай, досежно отговора на въпроса за наличието на пряка и непосредствена причинна връзка между отменените от Съда действия по двата протокола и развалянето (погиването) на стоките. С други думи, настоящият съдебен състав приема, че не е налична такава връзка, понеже ищецът е дължал изпълнение на обективирани в Протокол № 050901136410_3/16.02.2019 г., за извършена проверка на стоки с висок фискален риск волеизявления на органите по приходите. Като не е сторил това, с бездействието си сам е предпоставил резултата. В същото време, с друг протокол - № 050901136410К6/21.02.2019 г. (на л. 13 от първото дело) е констатирано, че от описаните в Протокол № 050901136410_3/16.02.2019 г. (отменен) стоки (преди да бъдат преместени в склад на НАП) липсват 40 кг. сладка царевича, 26 кг. лук и други лукови зеленчуци, чесън. С оглед на това ищецът неоснователно твърди да е понесъл имуществени вреди, в размер на цялата стойност на стоките. Макар в Протокол № 050901136410_3/16.02.2019 г. (отменен) по т. II да е записано с предварително напечатан на бланката текст „предприехме действия за обезпечаване на доказателства по чл. 40 от ДОПК, със срок на действие 72 часа-иззехме“, процесните стоки реално не са били премествани от склада на търговеца. Това с направено, едва след изтичането на 72-часовия срок, с втория протокол – сер. АА № 1276516/22.02.2019 г. (отменен), след като е прието, на основание чл. 121а, ал. 4 ДОПК, че „стоките са изоставени в полза на Държавата“. Съдът намира тази констатация за правилна, предвид наличните по делото

доказателства.

Неоснователна и недоказана, е и претенцията за пропуснати ползи -нереализирана печалба от последваща продажба на стоките. Твърдението за пропуснати ползи също се свързва с отменените два протокола. Ищецът не представя каквито и да било данни и/или доказателства за реално пропуснати ползи, в резултат на това, че: е имал намерение да препродаде стоките, но не го е направил, именно защото те са били възбранени от органите по приходите. В тази връзка не твърди и не сочи, какви конкретни сделки е пропуснал да реализира. Като „пропусната полза“ следва да се приеме осуетяване на възможност за реално увеличаване имуществото на едно лице, в резултат от незаконосъобразен административен акт или на действия, от страна на административен орган. Според чл. 82 от Закона за задълженията и договорите, „обезщетението обхваща претърпяната загуба и пропуснатата полза, доколкото те са пряка и непосредствена последица от неизпълнението и са могли да бъдат предвидени при пораждаване на задължението...“. По аргумент и от Тълкувателно решение № 3/12.12/2012 г. на ВКС, по тълк. дело № 3/2012 г.: „при предявен иск по чл. 82 ЗЗД за обезщетяване на вреди под формата на пропуснати ползи, произтичащи от забавено изпълнение на задължение ..., трябва да съществува сигурност за увеличаване на имуществото на кредитора, която сигурност не се предполага; на обезщетяване подлежат не всички пропуснати от възложителя ползи, а само тези, които са били предвидими за страните по сделката към момента на пораждаване на задължението и са пряка и непосредствена последица от неговото неизпълнение. Това са ползите, чието пропускане, с оглед специфичните за случая обстоятелства и при проявена грижа на добрия стопанин/добрия търговец, страните са могли и са били длъжни да предположат и което е причинено именно от неизпълнението, т. е. което представлява негов необходим и закономерен резултат“. Заключение на приетата при първоначалното разглеждане на делото експертиза, не опровергава изложените до тук изводи на Съда, тъй като не се позовава на конкретни, обективни данни, а само на декларираните от самото дружество – ищец счетоводни данни.

В обобщение на горното Съдът приема, че исковата молба, така както е предявена, изцяло е неоснователна и недоказана.

Отхвърлянето на исковата молба обуславя задължение за ищеца (чл. 226, ал. 3 АПК, вр. чл. 10, ал. 4 ЗОДОВ) да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение за делото пред ВАС и по настоящото дело. На основание чл. 24, изр. второ от Наредбата за заплащането на правната помощ, вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 78, ал. 8 ГПК Съдът определя основа за изчисляване на юрисконсултското възнаграждение - 100 лева, което означава, ищецът да бъде осъден да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, в размер на общо 200 лева.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 172, ал. 1, ал. 2, вр. чл. чл. 203-205 АПК, вр. чл. 10, ал. 4 ЗОДОВ, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна и недоказана исковата молба от [фирма], вх. № 22321/16.07.2019 г., срещу Национална агенция за приходите.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение, в размер на 200 лв. (двеста лева).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд,

в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: